

beskaffenhet och mängd böra blifva lika stort som det åren 1871 och 1876 anslagna, äfven för undvikande af särskilda framställningar till Riksdagen från sådana bolag, som annars icke skulle kunna erhålla nödigt understöd.

Under åberopande af de skäl, hvilka ofvan blifvit anförda och med hemställan att Riksdagen vid bestämmande af lånevilkoren ville jemväl taga hänsyn till de fördelaktigare vilkor, under hvilka staten numera kan upplåna nödiga medel, vågar jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen behagade ställa till Kongl. Maj:ts disposition för låneunderstöd åt enskilda jernvägsanläggningar ett extra anslag af Tio millioner kronor att med Två millioner kronor årligen utgå under Fem år från och med år 1887 på de vilkor, Riksdagen torde bestämma.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

W. Lindahl.

N:o 17.

*Af Herr **Pettersson:** Med förslag till stadgande om behandling af ärenden, som endast angå byar eller mindre samfälligheter å landet.*

Till kyrko- och kommunalstämmornas behandling höra de ärenden, hvilka äro gemensamma för hela socknen. Inom små socknar med ett invånareantal af några få hundraden kunna der möjligtvis alla de ärenden behandlas, hvilka fordra en allmännare behandling. Men sådant är icke

förhållandet inom folkrika och vidsträckta socknar, der enstaka byar finnas med en större befolkning, än på andra ställen hela socknar, och hvilka byar eller mindre områden af socknen kunna hafva ganska viktiga för sig gemensamma intressen och frågor att behandla, utan att de äro för socknen gemensamma, för att kunna behandlas å kyrko- eller kommunalstämma, till exempel användning af bymagasin, anläggning och underhåll af väg utom de allmänna samt broar, hämmande af vattenskärning eller utbredning af flygsandsfält, byggande och underhåll af skolor, hvari socknen i dess helhet ej deltagar, och så vidare. Af ålder hafva inom den landsort, jag tillhör, sådana frågor behandlats å efter deras olika beskaffenhet med olika namn betecknade sammanträden: bystämmor, fäbodestämmor med mera, och någon för året fått sig uppdraget att vara så kallad by- eller uppsyningsman, som haft sig uppdraget att vid behof utlysa eller kalla till sammanträde. De beslut, som blifvit fattade, hafva ock i allmänhet ansetts vara för alla bindande. Derpå finnes mig veterligen dock ingen lag, hvaraf åtskilliga inom sådana mindre områden stundom nu af egennytta eller tredska begagna sig till att omintetgöra eller åtminstone försvåra viktiga besluts utförande, då de andra komma i den ställningen, att de antingen måste bestrida de omkostnader, som skulle komma på den eller de tredskande, hvilket ej heller med de följder, som kunna derur framgå, alltid kan anses rådligt, eller låta saken falla. Här synes mig vara i lagstiftningen en lucka, som påkallar utfyllande, i följd hvaraf jag tager mig friheten föreslå,

det lagstiftas måtte, att hvad som i kommunal-lagarne är föreskrifvet för behandling och besluts fattande med mera i angelägenheter, som röra hel socknen, äfven måtte i tillämpliga delar tillerkännas bindande kraft för mindre områden, såsom en eller flera byar i angelägenheter, angående blott en sådan mindre samfällighet.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

P. Pettersson.